

ki je moral biti po smrti pokopan. „Če bi ne bil krščen, bi me pojedli moji sorodniki, tako pa me bodo glodali grdi črvi zakopanega v tesno jamo“. Rašče bi bil imel, da ga pojedjo sorodniki. Rod Jamnitov na gornjem delu reke Amazonke posrčejo mrtvim mozeg iz kosti, v živi veri, da so pojedli dušo ranjkega, ki bode poslej živela v njih. Kašidi ob Pahipi združujejo religiozni akt s činom, da požro svoje starce. Kakor hitro naznanijo starčku, da se bliža njegova zadnja ura, se ta razveseli, ker bode kmalo gledal svoje nekdanje prijatelje. Tedaj prirede veliko veselje in starčka ubijejo s kolom. Od mesa se ne sme izgubiti ni en košček, še kosti stolčejo v prah in jih popijejo v palmovem vinu. Toda nikoli se ne zgodi, da bi indijanec jedel meso od ženske. Kajti žensko meso smatrajo za strupeno in ako bi ga jedli, se boje, da se navzamejo s povzitim meso slabotnih ženskih lastnostij. Pri Botokudija pojedjo večkrat matere svoje umrle otroke iz ljubezni. Ako oslabi oče in postane nezmožen za delo iz trudapolna potovanja, tedaj sam naprosi svojega sina, da ga ubije. Truplo spekó in mej strašnim krikom pojedjo sorodniki. V Kanki v sedanji Kolumbiji pojé mož svojo ženo, brat brata ali sestro, sin očeta. Grdo navado imajo takozvani Galibci. Tu puste svoje mrtvece ležati en teden nepokopane. Mrliča obesijo v nekako mrežo, pod njega pa postavijo posodo, v katero se odteka razpustljiva gnijočega trupla. Bodoči dijaki „pijaji“, ki postanejo zdravniki morajo pokazati svoj pogum s tem, da pijejo tobakovo vodo in sok neke rastline Kvinkvine pomešan s tekočino mrliča. Do zdaj se je mislilo, da ljudožrei južne Amerike jedo meso svojcev in zlasti do človeškega mesa, dasi baš v teh krajih vse mrgoli klavne živali. Največ motiv tega grdega običaja je strast. Iz sovraštva, ljubezni, maščevanja pojedjo ti ljudje svoje bližnje. Takozvani Tupi, ki prej niso uganjali antropofagije (človekožrtja) so postali to po izgledu neke žene, ki je napadla morilca njenega sina ter mu odžrla desno pleče. Parentinci raztrgajo vsakega, ki jim pade v roke, z svojimi zobmi. Najgrozovitejši rod ljudžrcev so Kalibi ob amazonski reki. Ti požro celo svoje ujetnike, radi česar jih sosedni rodovi čez vse sovražijo.

— Nizozemski običaji. Udeležniki svetovne mirovne konference so imeli nekega dne priliko čuditi se nežnosti nizozemskega ljudstva v stvareh tihe domačnosti. Napravili so bili izlet iz Haaga v bližnjo letovišče Harlem. Mej potoma opozori eden izletnikov na veliko rozeto iz samih belih čipk, ki je bila pritrjena nad vrati neke bogate hiše. Pa tudi na dveh ubožnih hišah so zapazili enako znamenje. Glasno govoreč so gospodje prašali nekega kmeta pred tako hišo, kaj pomeni to znamenje, kar pa je kmet pojasnil še le potihoma, ko so se glasni gospodje odstranili. To znamenje je namreč ostanek starodavnih običajev nizozemskih in pomeni kadar se prikaže nad vrati kake hiše, da je notri zagledal luč sveta — nov prebivalec te zemlje. Taka hiša je potem obvarovana vsake neprijetnosti od zunaj. Znamenje opozarja mimogredoče in vozeče, da kar najmanj delajo hrupa. Celó sodnijski sluga ali kak nestrpen upnik ne sme prestopiti praga take hiše, nad katero vrati je bela rozeta. Še le deveti dan po nastopu novega zemliaka odstrani zdravnik ali „bela žena“ ono znamenje, potem gre zopet vse v starem tiru. Zares posnemanja vreden običaj.

— Kako ugonobiti v vrtih polže? Mej tem, ko iščemo po raznih sredstvih, kako bi se iznebili tega nadležnega „okraska“ naših vrtovi se nam nudi neko prav preprosto sredstvo samo ob sebi. To sredstvo je dež. Ob suhem vremenu se drži vse belo polžev ob zidovji in deblih dreves. Ko pa začne deževati, lezejo polži s teh zavetji na tla, da jih je vse belo po tleh. Tu pa jih lahko pohodimo do zadnjega. Ali je treba cenjenja sredstva zoper te vrste vrtno nadlego?

Loterijske srečke

V Brnu dne 23. avgusta t. l.: 19, 74, 79, 71, 72.
Na Dunaji dne 19. avgusta t. l.: 40, 49, 90, 72, 4.
V Gradci dne 19. avgusta t. l.: 85, 64, 88, 32, 15.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 12. avgusta 1899. Pšenica 10 gld. — kr., rž 8 gld. — kr., ječmen 7 gld. — kr., oves 6 gld. 60 kr., ajda 8 gld. 80 kr., proso 6 gld. 50 kr., turšica 5 gld. 95 kr., leča 11 gld. — kr., grah 12 gld. — kr., fižol 10 gld. — kr. Vse cene veljajo za 100 kilog.)

J. Blasnikova tiskarna

v Ljubljani na Bregu št. 12

se priporoča sl. občinstvu v izvršitev vsih tiskarskih del, kot: knjige, brošure, okrožnice, naslove na pisma, pisma, kuverte, račune, vizitnice, cenike, jedilne liste, programe za veselice, naznanila (plakate), itd. itd.

Tudi izvršuje edina v Ljubljani litografska dela v eni ali večih barvah.

Vse po najnižji ceni okusno in hitro.

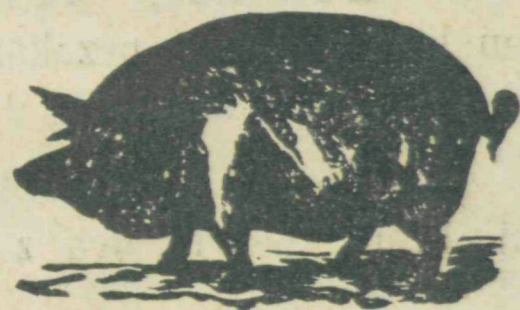
V zalogi ima mnogo knjig za mladino ter razne muzikalije.

☛ Cenik se pošlje zastoj in poštne prost. ☛

Važno za kmetijstvo!

Doktor Trnkoczy-a redilna in hranilna štupa za prašiče.

Najboljše redilno in dijetetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi v tvorbo mesa in tolsče. — 1 zametek 25 kr., 5 zamotkov samo 1 gld. (5—4)

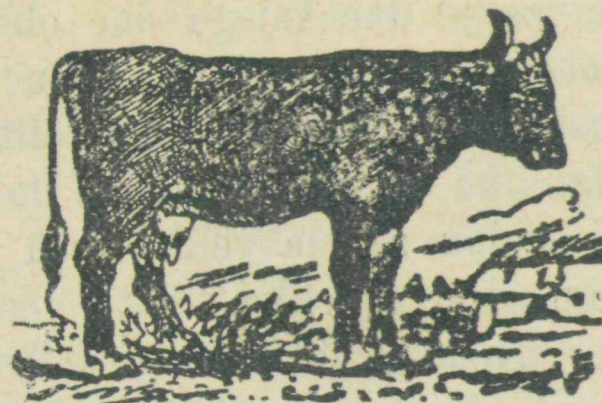

Varstvena znamka.

Doktor Trnkoczy-a redilna štupa za

živino

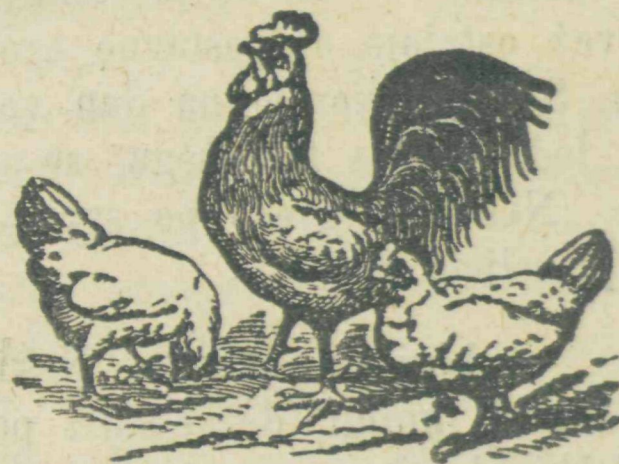
za notranjo rabo pri kravah in konjih. Rabi se skoraj 50 let z najboljšim uspehom, če živina neče žreti in da se zboljša mleko. — 1 zametek z navodom o uporabi 50 kr., 5 zamotkov samo 2 gld.

Varstvena znamka.

Doktor Trnkoczy-a redilna in hranilna štupa za kuretnino.

Najboljše zavarovano, redilno in dijetetično sredstvo za notranjo rabo, pospešuje tvorbo jajc. Za kure, purane, gosi, race itd. — 1 zametek 25 kr., 5 zamotkov samo 1 gld.

Varstvena znamka.

Dobiva se

v lekarni Trnkoczy v Ljubljani,

Kranjsko.

Pisma ali pa z dopisnico za 2 kr. pod gorenjim naslovom vpo-slana naročila se najlože in najceneje izvršujejo po pošti. V tem slučaju se prosí natančnega naslova sprejemalčevega (ime, kraj, hišna številka, zadnja pošta in dežela).